

UZASADNIENIE

Powodowie F. S. i P. Ł. wnieśli przeciwko pozwanej (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S. o zapłatę kwoty 10100 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 15 października 2021 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, tytułem pokrycia części kosztów najmu pojazdu zastępczego ubezpieczenia OC sprawcy szkody. Nakazem zapłaty sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym zaskarżyła przedmiotowy nakaz w całości i wniosła o zasądzenie kosztów postępowania. Pozwana zakwestionowała zarówno stawkę, jak i okres najmu, które w jej ocenie były wygórowane.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 3 sierpnia 2018 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki H. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność poszkodowanego J. J.. Pojazd wykorzystywany był do prowadzenia działalności gospodarczej w formie usług taksówkarskich. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wykupioną u pozwanej.

W pojeździe marki H. (...) o nr rej. (...) doszło do szkody całkowitej.

Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady, wszczął postępowanie likwidacyjne i wypłacił odszkodowanie tytułem kosztów naprawy.

Pozwana nie posiadała w swojej ofercie najmu pojazdów zastępczych dostosowanych do świadczenia usług taksówkarskich i nie oferowała poszkodowanemu najmu pojazdu typu taxi.

Dowód:

- korespondencja e-mail k. 14, k. 48-49,
- kalkulacja naprawy k. 16-19,
- wycena k. 20-22,
- pismo z dnia 16 sierpnia 2018 roku k. 22,
- akta szkody zapisane na płycie CD k. 30, k. 87,
- protokół zgłoszenia szkody k. 50-53,
- informacja dla właściciela pojazdu k. 54-58,
- zeznania świadka J. J. k. 96-97.

Poszkodowany nie miał możliwości zastąpienia uszkodzonego pojazdu innym pojazdem. Pojazd był mu niezbędny do prowadzenia działalności gospodarczej.

Dowód:

- oświadczenie z dnia 18 września 2018 roku k. 12,

- licencja k. 13
- zeznania świadka J. J. k. 96-97.

Dnia 6 sierpnia 2018 roku poszkodowany zawarł z powodem F. S. i M. R. umowę najmu pojazdu zastępczego marki S. nr rej. (...), przy dobowej stawce najmu wynoszącej 350 zł netto.

W dniu 11 września 2018 roku pozwana przyznała poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 5810 zł brutto.

W dniu 18 września 2018 roku poszkodowany zwrócił pojazd zastępczy i zaczął poszukiwania zakupu nowego pojazdu.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 6 sierpnia 2018 roku k. 9
- potwierdzenie zwrotu pojazdu z tytułu umowy najmu k. 10,
- decyzja z dnia 11 września 2018 roku k. 23.

W dniu 30 września 2018 roku powód F. S. i M. R. wystawili poszkodowanemu fakturę VAT Nr (...) na kwotę 18942 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 44 dni przy stawce dobowej 350 zł netto. Termin płatności faktury upływał w dniu 14 października 2018 roku.

Tego samego dnia poszkodowany zawarł z powodem F. S. i M. R. działającymi na rzecz spółki cywilnej (...) umowę cesji wierzytelności, na podstawie której powodowi nabyli od poszkodowanego jego wierzytelność w związku ze szkodą z dnia 3 sierpnia 2018 roku potwierdzona fakturą VAT Nr (...).

Dowód:

- faktura VAT Nr (...) k. 11,
- umowa cesji wierzytelności z dnia 30 września 2018 roku k. 29.

Pismem z dnia 19 października 2018 roku powodowie wezwali pozwaną do zapłaty kwoty 18942 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego.

Dowód:

- wezwanie z dnia 19 października 2018 roku k. 8.

Decyzją z dnia 14 września 2021 roku pozwana przyznała odszkodowanie w kwocie 4620 zł tytułem odszkodowania za zwrot kosztów wynajmu zastępczego uznając okres wynajmu w ilości 24 dni i stawkę dobową 220 zł.

Dowód:

- decyzja z dnia 14 września 2021 roku k. 24.

Pismem z dnia 9 października 2021 roku strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 14322 zł tytułem pełnej rekompensaty za najem pojazdu zastępczego zgodnie z wystawioną fakturą VAT Nr (...) w terminie 14 dni na wskazany numer rachunku bankowego. Pozwana poinformowała, iż nie znajduje podstaw do zmiany swojego stanowiska.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 9 października 2021 roku k. 25-26,

- pismo z dnia 8 listopada 2021 roku k. 27-28.

W dniu 26 listopada 2021 roku powodowie zawarli z M. R. umowę cesji wierzytelności, na podstawie której nabyli od M. R. wierzytelność wynikająca z faktury VAT Nr (...), a którą to M. R. nabył na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 30 września 2018 roku od poszkodowanego J. J..

Dowód:

- umowa cesji wierzytelności z dnia 26 listopada 2021 roku k. 80.

Stawki dla jednej doby przy 24 – dniowym okresie najmu auta odpowiadającego zarówno klasie samochodu uszkodzonego, jak i wynajmowanego przystosowanego do zarobkowego przewozu TAXI na rynku ogólnopolskim w okresie zaistnienia szkody z uwzględnieniem nielimitowanego przebiegu kilometrów, pełnego zakresu ubezpieczenia OC/AC/ (...) oraz wykupionego udziału własnego w szkodach kształtowały się od 250zł do 375 zł netto (brutto od 307,50 zł do 461,25 zł), zaś średnia stawka dla wskazanych cen wynosi 335 zł netto (brutto 412,05 zł).

Ustalona na etapie postępowania likwidacyjnego wysokość odszkodowania powiązana ze zbyciem pozostałości za kwotę przyjętą przez ubezpieczyciela pozwalała na nabycie pojazdu o parametrach zbliżonych do uszkodzonego samochodu marki H. (...).

Dowód:

- opinia biegłego sądowego M. C. k. 105-117.

Sąd zważył, co następuje.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz na podstawie poczynionych ustaleń roszczenie powodów podlegało uwzględnieniu w całości.

Roszczenie przedstawione przez powodów ma charakter odszkodowawczy, znajdując oparcie w przepisach art. 822 § 1 i 2 k.c., art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152, ze zm.) oraz art. 436 § 1 k.c. i 415 k.c. Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Zgodnie z art. 509 §1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Stosownie do art. 882 §4 k.c. poszkodowany może dochodzić odszkodowania bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy. Jest to samodzielne odrębne roszczenie, które może być przedmiotem obrotu. Fakt zawarcia umowy najmu i nabycia wierzytelności przez powoda wynika z przedstawionych dokumentów.

Między stronami nie było sporu co do okoliczności kolizji, legitymacji biernej i czynnej. Spór dotyczył roszczenia z tytułu najmu pojazdu zastępczego: stawki i długości najmu.

Dokonując również z urzędu analizy legitymacji czynnej powodów doszedł do przekonania, że powodowie ją posiadali i wykazali, zarówno umową cesji, jak i mając na względzie treść art. 871 kc, nie mogło ulegać wątpliwości, że w chwili zmiany składu umowy spółki i jej wypowiedzenia przez jednego ze współników majątek spółki nadal pozostaje majątkiem jej współników. Współwłasność łączna istnieje tylko pomiędzy współnikami. Jeżeli tak, to każda zmiana kręgu współników stanowi zmianę podmiotów majątku spółki.

W zakresie zarzutu dotyczącego wysokości stawki najmu sąd dokonał jej oceny w oparciu o dowód z opinii biegłego. Biegły wskazał, że stawki dla jednej doby najmu auta odpowiadającego zarówno klasie samochodu uszkodzonego, jak i wynajmowanego przystosowanego do zarobkowego przewozu TAXI na rynku ogólnopolskim w okresie zaistnienia szkody z uwzględnieniem nielimitowanego przebiegu kilometrów, pełnego zakresu ubezpieczenia OC/AC/ (...) oraz wykupionego udziału własnego w szkodach kształtowały się od 250 zł do 375 zł netto (brutto od 307,50 zł do 461,25 zł). Tym samym zastosowana przez powodów stawka w wysokości 350 zł netto w pełni mieściła się w granicach stawek rynkowych, tym samym nie sposób uznać jej za zawyżoną.

Natomiast w zakresie okresu najmu, sąd zweryfikował tezy przedstawione przez biegłego. W pierwszej kolejności należało bowiem wskazać, że ocena uzasadnionego okresu najmu w sytuacji szkody całkowitej w przeważającej mierze należy do oceny prawnej. Poszkodowanemu przysługiwało prawo do korzystania z pojazdu zastępczego (w przypadku szkody całkowitej), co najmniej do 7 dni po rzeczywistej wypłacie pieniędzy z tytułu odszkodowania za szkodę całkowitą, gdyż dopiero w tym okresie poszkodowany ma rzeczywistą szansę na nabycie innego pojazdu. Zdaniem sądu nie sposób wymuszać na poszkodowanym zdobywania czy wydatkowania własnych środków, na nabycie innego pojazdu. Byłoby to sprzeczne z funkcją jaką ma pełnić odszkodowanie. Dopiero z chwilą rzeczywistej wypłaty pieniędzy i łącznie wstępującą możliwością zbycia pozostałości uszkodzonego pojazdu, poszkodowany ma niewątpliwą możliwość nabycia innego pojazdu za uszkodzony. Na taki okres nie ma również wpływu data poinformowania poszkodowanego o rodzaju szkody, gdyż sama informacja nie stanowi substratu odszkodowania. Dysponując samą wiedzą w tym względzie poszkodowany nie jest w stanie zapewnić sobie innego pojazdu, niewątpliwie niezbędna w tym celu jest fizyczna wypłata odszkodowania. Tym niemniej w rozpoznawanej sprawie decyzja o wypłacie nastąpiła 11 września 2018r. przez co należało uznać, że poszkodowany zwracając pojazd już 7 dni później tj. 18 września 2018r. nie nadużył prawa do pojazdu zastępczego. Dopiero bowiem od dnia wypłaty miał niewątpliwie możliwość nabycia w zamian innego pojazdu. Jest również oczywistym, że na zakup nowego pojazdu również potrzebny jest czas, który zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego, nie jest krótszy niż 7 dni. Przez to cały okres 44 dni od chwili najmu – 6 sierpnia 2018 r. do dnia zwrotu pojazdu 18 września 2018r. (co nastąpiło 7 dni po wypłacie odszkodowania).

Odnosząc się do zarzutu złożenia propozycji najmu poszkodowanemu uznano go za niezasadny. Dokumentacja pozwanej dotycząca zorganizowania najmu pojazdu zastępczego nie zawierała jakiegokolwiek oferty cenowej podmiotów współpracujących z ubezpieczycielem w odniesieniu do samochodów specjalistycznych przystosowanych do zarobkowego przewozu osób, uniemożliwiając określenie realnej stawki najmu takich pojazdów z ofert podmiotów, z którymi współpracuje pozwana. Podobnie również zeznający w sprawie poszkodowany J. J. stwierdzał, że nie otrzymał od ubezpieczyciela żadnej oferty najmu pojazdu typu taxi, a więc takiego jaki został uszkodzony i jaki był poszkodowanemu niezbędny do pracy zarobkowej.

Mając powyższe na uwadze powództwo polegało uwzględnieniu w całości, o czym orzeczono jak w pkt I wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c., uwzględniając wezwanie do zapłaty oraz datę przyznania odszkodowania.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powodów koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika 3600 – zł, opłata od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł, opłata od pozwu w kwocie 750 zł oraz koszt wykorzystanej zaliczki – 562 zł. Łącznie 4946 zł i taką też kwotę Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powodów.

W punkcie III wyroku Sąd zwrócił powodom i pozwanej niewykorzystaną zaliczkę w sprawie na podstawie art. 84 ust. 2 u.k.s.c. w wysokości 238 zł.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)

3. (...)